

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Назва освітнього компонента <i>обов'язковий/вибірковий</i>	Сучасна українська літературна мова з курсовою роботою (Синтаксис) (Курсова робота у VII, VIII семестрі не передбачена) обов'язковий
Ступінь освіти Бакалавр/магістр/доктор філософії Освітня програма	Бакалавр Середня освіта. Українська мова і література. Англійська мова і література
Рік викладання/ Семестр/ Курс (рік навчання)	2024-2025/ VII, VIII семестр / IVкурс
Викладач	Митяй З.О.
Профайл викладача	http://filolog.mdpu.org.ua/sklad-dekanatu-filologichnogo-fakul/kafedra-ukrayinskoyi-movi/sklad-kafedri-ukrayinskoyi-movi/mityaj-zoya-olegivna-zaviduvach-kafedri/
Контактний тел.	097 738 80 23
Е-mail:	mzo63719@gmail.com
Сторінка курсу в ЦОДТ МДПУ ім. Б.Хмельницького	http://www.dfn.mdpu.org.ua/course/view.php?id=1367 , http://www.dfn.mdpu.org.ua/course/view.php?id=1376
Консультації	Очні консультації: щовівторка, згідно з графіком самостійної роботи кафедри української мови Онлайн-консультації: через систему ЦОДТ МДПУ ім. Б.Хмельницького.

1. АНОТАЦІЯ

Обов'язковий освітній компонент «Сучасна українська літературна мова з курсовою роботою (Синтаксис)» передбачає ознайомлення з традиційними й новітніми підходами щодо класифікації та кваліфікації синтаксичних категорій і синтаксичних одиниць, опираючись на формально-граматичний, семантико-синтаксичний, власне-семантичний і комунікативний аспекти (членів речення, словосполучень, речень (простих неускладнених, простих ускладнених і складних), синтаксем, семантем, комунікатем тощо); стосовно аналізу зв'язків між складниками словосполучення, речення, складного синтаксичного цілого (прислівних, однонаправлених, різнонаправлених, зумовлених, взаємозумовлених, детермінантних, предикативних, напівпредикативних, підрядних, опосередкованих підрядних, сурядних, модальних, інтродуктивних і под.); щодо встановлення відношень (предикативних, напівпредикативних, суб'єктних, об'єктних, атрибутивних, адвербіальних, апозитивних, синкретичних (суб'єктно-об'єктних, об'єктно-обставинних, атрибутивно-обставинних, об'єктно-атрибутивних), комплетивних, еднальних, приєднувальних, зіставних, зіставно-протиставних, градаційних) між компонентами, які структурують синтаксичні одиниці; опрацювання наукової літератури. Його вивчення курсу допоможе здобувачам сформувати систему граматичних знань та вмінь, необхідних для проведення мовознавчих досліджень, ознайомити з новітніми лінгвістичними теоріями, поширених як у вітчизняному, так і світовому мовознавстві.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Мета – поглибити знання здобувачів вищої освіти із сучасної української літературної мови, сформувати в них погляд на мову як на системно-структурне явище, допомогти ґрунтовно оволодіти мовними категоріями. Спрямувати здобувачів на розвиток лінгвістичного мислення; поглиблене засвоєння мовних законів і явищ, мовознавчої термінології; на вивчення синтаксису й пунктуації простого, простого ускладненого та складного речення сучасної української мови.

Завдання – формувати у майбутніх філологів творчий підхід до вивчення мовних явищ, мовно-ціннісні орієнтації; ознайомити з науковими засадами й основними положеннями синтаксису сучасної української літературної мови; вивчити граматичні та мовностилістичні явища і тенденції; оволодіти різними аспектами і нюансами синтаксису української мови; розвивати гуманітарно-філологічне мислення; сприяти виробленню у студентів навичок системного аналізу мовних явищ, оволодінню граматичними, пунктуаційними та стилістичними нормами української літературної мови.

3. ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ, ЯКІ НАБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС ОПАНУВАННЯ ОСВІТНІМ КОМПОНЕНТОМ

1. Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми в галузі середньої освіти, що передбачає застосування теорій та методів освітніх наук і характеризується комплексністю й невизначеністю педагогічних умов організації навчально-виховного процесу в основній (базовій) середній школі². Загальні компетентності.

ЗК 1. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК 4. Здатність до пошуку, оброблення, аналізу та критичного оцінювання інформації з різних джерел, у т.ч. іноземною мовою.

ЗК 5. Здатність застосовувати набуті знання та вміння в практичних ситуаціях, прогнозувати, проектувати та моделювати освітній процес, зрозуміло і недвозначно доносити власні висновки до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

3. Фахові компетентності

ФК 1. Здатність володіти методологічними і теоретичними основами філологічних наук, методик навчання української мови і літератури, методик навчання англійської мови та зарубіжної літератури, базовими знаннями з української мови, теорії та історії української літератури, методик викладання української мови та літератури.

ФК 5. Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії української мови, теорії та історії зарубіжної літератури та культури у процесі навчання.

ФК 7. Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту.

4. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Результати навчання (РН)

ПРН 4 - володіти класичними й інноваційними методиками викладання української мови і літератури, англійської мови та зарубіжної літератури у закладах середньої освіти;

ПРН 5 - знати мовні норми, соціокультурну ситуацію розвитку української та англійської мов;

ПРН 10 - володіти основними поняттями, термінами, положеннями мовознавства та літературознавства, орієнтуючись на здобутки сучасної науки;

ПРН 18 - аргументувати власні судження, зрозуміло і недвозначно доносити власні висновки, а також знання та пояснення, що їх обґрунтовують, до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

5. ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Вид заняття	лекції	практичні заняття	самостійна робота
Кількість годин	16 (VII семестр) / 12 (VIII семестр)	28 (VII семестр) / 24 (VIII семестр)	46 (VII семестр) / 54 (VIII семестр)

6. ПОЛІТИКА ОСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА

Політика академічної поведінки та етики:

- Не пропускати та не запізнюватися на заняття за розкладом;
- Вчасно виконувати завдання семінарів та питань самостійної роботи;
- Вчасно та самостійно виконувати контрольні-модульні завдання

7. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА

7.1 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА (ЗАГАЛЬНА)

Кількість годин	Тема	Форма діяльності (заняття, кількість годин)	Література	Завдання	Вага оцінки	Термін виконання
Блок 1.						
Синтаксис словосполучення та простого речення						
10	Синтаксис як граматичне вчення про будову зв'язної мови. Предмет і завдання синтаксису	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (перший періодичний контроль)
12	Словосполучення як одиниця синтаксису	Лекція (2 год.) Практичне заняття 4 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (перший періодичний контроль)
8	Речення як основна синтаксична одиниця. Синтаксис простого речення. Класифікація речень у сучасній українській мові	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (4 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (перший періодичний контроль)

12	Просте двоскладне речення. Граматична основа простого двоскладного речення	Лекція (2 год.) Практичне заняття (4 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (перший періодичний контроль)
12	Просте двоскладне речення. Другорядні члени речення	Лекція (2 год.) Практичне заняття (4 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (другий періодичний контроль)
12	Односкладні речення в граматичній системі української мови	Лекція (2 год.) Практичне заняття (4 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (другий періодичний контроль)
10	Неповні речення в сучасній українській літературній мові	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (другий періодичний контроль)
14	Синтаксис простого ускладненого речення	Лекція (2 год.) Практичне заняття (8 год.) Самостійна робота (4 год.)				впродовж сьомого навчального семестру (другий періодичний контроль)
Блок 2. Граматика. Синтаксис						
12	Складне речення. Визначальні структурно-семантичні ознаки складного речення в сучасній українській мові	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (8 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (перший періодичний контроль)

						контроль)
12	Складносурядні речення	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (8 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (перший періодичний контроль)
18	Складнопідрядні речення як специфічний тип складних речень	Лекція (4 год.) Практичне заняття (6 год.) Самостійна робота (8 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (перший періодичний контроль)
10	Складні безсполучникові речення: визначення, типологія, функції, розділові знаки	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (перший періодичний контроль)
12	Складні речення з різними типами зв'язку	Лекція (2 год.) Практичне заняття (4 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (другий періодичний контроль)
8	Пряма, непряма і невласне-пряма мова	Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (другий періодичний контроль)
8	Пунктуація	Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (6 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (другий періодичний контроль)

						контроль)
10	Текст	Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (8 год.)				впродовж восьмого навчального семестру (другий періодичний контроль)

7. 2 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА (ЛЕКЦІЙНИЙ БЛОК)

Тема лекції	Зміст лекції
Загальні питання синтаксису сучасної української літературної мови	Предмет і завдання синтаксису, зв'язок синтаксису з іншими науками. Фундаментальні поняття синтаксису. Синтаксичні одиниці, їхні основні ознаки та принципи виділення. Формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний і комунікативний рівні синтаксису. Види синтаксичних зв'язків у реченні та словосполученні. Типологія синтаксичного зв'язку. Семантико-синтаксичні відношення в синтаксисі.
Словосполучення як одиниця синтаксису	Поняття про словосполучення, його місце в системі синтаксичних одиниць української мови. Словосполучення. Слово, словосполучення та речення, спільне та відмінне між ними. Короткі відомості з історії вчення про словосполучення. Різні тлумачення словосполучення в сучасній лінгвістиці. Вільні (синтаксичні), зв'язані (нерозкладні) та фразеологічні словосполучення. Типи словосполучень за видом синтаксичного зв'язку. Підрядні словосполучення, принципи їх класифікації. Різновиди підрядних словосполучень за морфологічним характером головного компонента. Синтаксичні зв'язки й семантико-синтаксичні відношення у підрядних словосполученнях. Види сурядного зв'язку у словосполученні – відкритий і закритий. Семантико-синтаксичні відношення у сурядних словосполученнях. Питання про належність сурядних словосполучень до одиниць синтаксису. Прості та складні словосполучення.
Речення як основна синтаксична одиниця	Проблема визначення речення. Основні ознаки речення. Речення і судження. Принципи класифікації речень у сучасній лінгвістиці. Структурно-семантичні типи речень. Стверджувальні та заперечні речення. Типи речень за комунікативним призначенням і експресивним забарвленням. Парадигма речення. Формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний і комунікативний аспекти речення.

	Структурна схема речення.
Граматична основа простого двоскладного речення	Поняття про двоскладне речення, вираження предикативності в ньому. Характер синтаксичного зв'язку між підметом і присудком у двоскладному реченні. Диференційні ознаки головних членів речення. Способи вираження простого підмета в сучасній українській мові. Способи вираження простого присудка. Структурно-семантичні характеристики складного (подвійного) присудка. Структурно-семантичні характеристики складеного іменного присудка. Способи вираження складеного дієслівного присудка.
Другорядні члени речення	Історія та сучасний стан учення про другорядні члени речення. Нове вчення про другорядні члени речення. Поняття про прислівні, детермінантні члени речення та дуплективи. Узгоджені та неузгоджені означення, засоби їх вираження. Роль означення у структурі поширеного речення. Прикладка як особлива форма означення. Прямі та непрямі додатки, способи їх вираження. Обставини. Семантико-синтаксичні різновиди обставин та їх роль у структурно-семантичній організації двоскладного речення.
Однокладні речення в граматичній системі української мови	Поняття про однокладні речення, характер головного члена в них. Проблема однокладного речення в сучасному мовознавстві. Особливості семантичної структури однокладних речень. Принципи класифікації однокладних речень. Іменні та дієслівні однокладні конструкції. Особливості означено-особових, неозначеноособових і узагальнено-особових однокладних речень, їх кваліфікація в сучасній граматиці. Безособові однокладні речення, способи вираження головного члена в них. Проблеми визначення інфінітивних однокладних речень, принципи їх класифікації у різних граматичних працях. Номінативні однокладні речення, їх класифікації. Нечленовані речення.
Неповні речення в сучасній українській літературній мові	З історії вивчення неповних речень. Основні питання теорії неповних речень. Класифікації неповних речень. Контекстуальні та ситуативні неповні речення. Неповні речення в структурі діалогу. Еліптичні речення. Приєднувальні неповні речення. Парцеляція.
Синтаксис простого ускладненого речення	Місце простих ускладнених речень у граматичній системі мови. Напівпредикативність як характерна ознака ускладнених простих речень. Поняття про ускладнення в традиційній граматиці. Різновиди ускладнених простих речень. Визначальні формальні та семантичні ознаки ускладнених простих речень. Однорідні члени речення: загальний огляд. Сучасний стан учення про однорідність. Диференційні ознаки однорідних членів речення. Засоби вираження однорідності. Характер семантико-синтаксичних відношень у межах однорідних членів речення. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення. Відокремлення в синтаксисі:

	<p>загальний огляд. Відокремлення як багатоаспектне синтаксичне і семантико-стилістичне явище. Напівпредикативні відношення при відокремленні. Причини та умови відокремлення другорядних членів речення. Вставні конструкції у структурі ускладненого речення. Поняття про вставні одиниці (слова, сполучення слів, речення). Морфологічні засоби вираження вставних слів і сполучень. Синтаксичні особливості вставних одиниць. Семантичні групи вставних компонентів. Вставлені компоненти речення. Виникнення і розвиток учення про вставлені компоненти речення у вітчизняній граматиці. Принципи розмежування категорій вставності і вставленості. Синтаксична будова вставлених одиниць. Звертання в граматичній системі української мови. Звертання у структурі простого ускладненого речення. Способи вираження звертання. Вокативні речення (кличні комунікати) та їх модифікації. Прямий і непрямий порядок слів у простому реченні. Порядок слів у простих ускладнених реченнях. Граматичні й емоційно-змістові функції порядку слів.</p>
<p>Загальні питання синтаксису сучасної української літературної мови</p>	<p>Предмет і завдання синтаксису, зв'язок синтаксису з іншими науками. Фундаментальні поняття синтаксису. Синтаксичні одиниці, їхні основні ознаки та принципи виділення. Формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний і комунікативний рівні синтаксису. Види синтаксичних зв'язків у реченні та словосполученні. Типологія синтаксичного зв'язку. Семантико-синтаксичні відношення в синтаксисі.</p>
<p>Речення як основна синтаксична одиниця</p>	<p>Проблема визначення речення. Основні ознаки речення. Речення і судження. Принципи класифікації речень у сучасній лінгвістиці. Структурно-семантичні типи речень. Стверджувальні та заперечні речення. Типи речень за комунікативним призначенням і експресивним забарвленням. Парадигма речення. Формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний і комунікативний аспекти речення. Структурна схема речення.</p>
<p>Граматична основа простого двоскладного речення</p>	<p>Поняття про двоскладне речення, вираження предикативності в ньому. Характер синтаксичного зв'язку між підметом і присудком у двоскладному реченні. Диференційні ознаки головних членів речення. Способи вираження простого підмета в сучасній українській мові. Способи вираження простого присудка. Структурно-семантичні характеристики складного (подвійного) присудка. Структурно-семантичні характеристики складеного іменного присудка. Способи вираження складеного дієслівного присудка.</p>
<p>Другорядні члени речення</p>	<p>Історія та сучасний стан учення про другорядні члени речення. Нове вчення про другорядні члени речення. Поняття про прислівні, детермінантні члени речення та дуплекси. Узгоджені та неузгоджені означення, засоби їх вираження. Роль означення у структурі поширеного речення. Прикладка як особлива форма означення.</p>

	<p>Прямі та непрямі додатки, способи їх вираження. Обставини. Семантико-синтаксичні різновиди обставин та їх роль у структурно-семантичній організації двоскладного речення.</p>
<p>Односкладні речення в граматичній системі української мови</p>	<p>Поняття про односкладні речення, характер головного члена в них. Проблема односкладного речення в сучасному мовознавстві. Особливості семантичної структури односкладних речень. Принципи класифікації односкладних речень. Іменні та дієслівні односкладні конструкції. Особливості означено-особових, неозначеноособових і узагальнено-особових односкладних речень, їх кваліфікація в сучасній граматиці. Безособові односкладні речення, способи вираження головного члена в них. Проблеми визначення інфінітивних односкладних речень, принципи їх класифікації у різних граматичних працях. Номінативні односкладні речення, їх класифікації.</p>
<p>Синтаксис простого ускладненого речення</p>	<p>Місце простих ускладнених речень у граматичній системі мови. Напівпредикативність як характерна ознака ускладнених простих речень. Поняття про ускладнення в традиційній граматиці. Різновиди ускладнених простих речень. Визначальні формальні та семантичні ознаки ускладнених простих речень. Однорідні члени речення: загальний огляд. Сучасний стан учення про однорідність. Диференційні ознаки однорідних членів речення. Засоби вираження однорідності. Характер семантико-синтаксичних відношень у межах однорідних членів речення. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення. Відокремлення в синтаксисі: загальний огляд. Відокремлення як багатоаспектне синтаксичне і семантико-стилістичне явище. Напівпредикативні відношення при відокремленні. Причини та умови відокремлення другорядних членів речення. Вставні конструкції у структурі ускладненого речення. Поняття про вставні одиниці (слова, сполучення слів, речення). Морфологічні засоби вираження вставних слів і сполучень. Синтаксичні особливості вставних одиниць. Семантичні групи вставних компонентів. Вставлені компоненти речення. Виникнення і розвиток учення про вставлені компоненти речення у вітчизняній граматиці. Принципи розмежування категорій вставності і вставленості. Синтаксична будова вставлених одиниць. Звертання в граматичній системі української мови. Звертання у структурі простого ускладненого речення. Способи вираження звертання. Вокативні речення (кличні комунікати) та їх модифікації. Прямий і непрямий порядок слів у простому реченні. Порядок слів у простих ускладнених реченнях. Граматичні й емоційно-змістові функції порядку слів.</p>
<p>Складне речення. Визначальні структурно-семантичні ознаки складного речення в сучасній українській мові</p>	<p>Предикативна одиниця як структурний компонент складного речення. Змістова та інтонаційна єдність частин складного речення. Засоби зв'язку частин складного речення: сполучники, сполучні слова, інтонація, порядок частин, співвідносність</p>

	<p>форм дієслів-присудків тощо. Сурядність і підрядність у складному реченні. Формально-синтаксична структура складного речення. Семантико-синтаксична організація складного речення. Комунікативна специфіка складного речення. Засоби вираження семантико-синтаксичних відношень і синтаксичних зв'язків у складному (складносурядному, складнопідрядному й безсполучниковому) реченні. Перехідні випадки між сурядністю і підрядністю, між простими і складними реченнями. Шляхи утворення складного речення.</p>
Складносурядні речення	<p>Сурядні сполучники як один із засобів вираження синтаксичних і змістових відношень між компонентами складносурядного речення. Єднальні, приєднувальні, протиставні, розділові й градаційні сполучники. Синонімія й омонімія сполучників сурядності. Змістові відношення між частинами складносурядного речення. Особливості пунктуації на межі частин складносурядного речення.</p>
Складнопідрядні речення як специфічний тип складних речень	<p>Синтаксичне значення термінів «головна частина» і «підрядна частина». Функції сполучних слів і сполучників у складнопідрядному реченні, їх синонімічність й омонімічність. Вказівні слова в головній частині. Співвідношення форм дієслів-присудків головної і підрядної частини як синтаксична ознака складнопідрядного речення. Місце підрядної та головної частини у складному реченні. Підрядні, що залежать від головної частини в цілому або окремих його членів. Питання про принципи класифікації складнопідрядних речень у лінгвістичній літературі. Складнопідрядні речення з підрядними займенниково-співвідносними. Складнопідрядні речення з підрядними присубстантивно-атрибутивними. Складнопідрядні речення з підрядними з'ясувальними, локативними та міри й ступеня частинами. Формальні й семантичні принципи їх виокремлення. Різновиди складнопідрядних речень з підрядними обставинними. Граматична неповнота головної і підрядної частин у складнопідрядному реченні. Складнопідрядні речення нерозчленованої структури, їх типи. Складнопідрядні речення розчленованої структури, їх типи. Супідрядність (однорідна і неоднорідна) і послідовна підрядність. Складні речення змішаного типу.</p>
Складні безсполучникові речення: визначення, типологія, функції, розділові знаки	<p>Змістові відношення і засоби зв'язку між частинами безсполучникового речення. Пунктуація на межі частин безсполучникового речення. Складні речення із сполучниковим і безсполучниковим зв'язком.</p>
Складні речення з різними типами зв'язку	<p>Складні речення із сурядним сполучниковим та безсполучниковим зв'язком. Складне речення із безсполучниковим та сполучниковим підрядним зв'язком.</p>

7.3 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА (ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ)

Тема практичного заняття	Зміст практичного заняття
Синтаксис сучасної української мови	Предмет і завдання синтаксису як граматичного рівня сучасної української літературної мови. Типи основних синтаксичних одиниць та принципи їх виділення. Синтаксичні зв'язки у реченні та словосполученні. Поняття про предикативний, підрядний та сурядний зв'язки. Семантико-синтаксичні відношення у реченні та словосполученні.
Словосполучення в синтаксичній системі української мови	Поняття про словосполучення, його місце в системі синтаксичних одиниць української мови. Типи словосполучень за видом синтаксичного зв'язку. Підрядні словосполучення, принципи їх класифікації. Форми підрядного зв'язку в словосполученні: а) узгодження; б) керування; в) прилягання. Типи семантико-синтаксичних відношень у підрядних словосполученнях. Сурядні словосполучення, семантико-синтаксичні відношення між їхніми компонентами. Вільні (синтаксичні) і зв'язані словосполучення.
Речення і його основні ознаки	Поняття про речення. Основні ознаки речення. Формально-синтаксична, семантико-синтаксична і комунікативна організація речення. Поняття про структурну схему речення. Синтаксичні категорії речення. Структурно-семантичні типи простих речень. Типи речень за комунікативним призначенням та експресивним забарвленням
Головні члени двоскладного речення	Поняття про двоскладне речення, вираження предикативності в ньому. Диференційні ознаки головних членів речення. Зв'язок підмета з присудком. Простий підмет і способи його вираження. Складений підмет і його структурні типи. Простий присудок, його вираження. Типи складених присудків: дієслівний складений присудок; іменний складений присудок. Структурно-семантичні особливості складного (подвійного) присудка.
Другорядні члени речення	Сучасний стан учення про члени речення. Обов'язкові й факультативні члени речення. Семантико-граматичні ознаки другорядних членів речення.

	<p>Узгоджені й неузгоджені означення, способи вираження. Прикладка як різновид означення. Прямий та непрямий додатки, специфіка їх вираження. Типи обставин за значенням. Синкретичні члени речення. Дуплексиви. Детермінанти та прислівні поширювачі.</p>
<p>Односкладні речення в граматичній системі української мови</p>	<p>Поняття про односкладне речення. Типи односкладних речень. Особливості означено-особових, неозначено-особових та узагальнено-особових односкладних речень. Безособові речення. Інфінітивні речення. Номінативні речення. Специфіка вокативних речень. Питання про слова-речення в лінгвістичній літературі.</p>
<p>Повні та неповні речення</p>	<p>Історія вивчення неповних речень. Структурно-семантичні характеристики неповних речень. Контекстуальні та ситуативні неповні речення. Приєднувальні конструкції як специфічні різновиди неповних і повних речень. Поняття про еліптичні речення.</p>
<p>Просте ускладнене речення: загальний огляд</p>	<p>Просте ускладнене речення у граматичній системі мови. Основні ознаки простих ускладнених речень. Різновиди простих ускладнених речень. Однорідність головних членів речення. Основні погляди вчених на речення з кількома присудками. Принципи розмежування простих ускладнених речень з однорідними присудками та складних синтаксичних конструкцій. Засоби синтаксичного зв'язку однорідних підметів. Правила координації присудка з однорідними підметами. Однорідність другорядних членів речення. Лексико-семантичні, морфологічні та синтаксичні критерії розмежування однорідних та неоднорідних означень. Синтаксичні та стилістичні функції однорідних прикладок. Однорідні додатки. Семантико-синтаксичні відношення між однорідними обставинами. Відокремлення означень. Синтаксичні особливості речень з відокремленими дієприкметниковими означеннями. Семантико-граматична характеристика речень з відокремленими прикметниковими означеннями. Умови відокремлення узгоджених означень. Правила відокремлення неузгоджених означень. Відокремлені прикладки. Відокремлення додатків та обставин. Питання про речення з відокремленими додатками в лінгвістичній літературі. Особливості відокремлення додатків. Синтаксичні ознаки відокремлених обставин, виражених дієприслівниками і дієприслівниковими зворотами. Умови відокремлення обставин. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розмежування уточнювальних</p>

	<p>членів речення і напівпредикативних зворотів. Уточнення другорядних членів речення. Уточнення підмета і присудка. Вставні компоненти речення. Поняття про вставні слова, сполучення слів, речення. Морфологічне походження вставних компонентів. Синтаксичні моделі вставних одиниць. Розмежування вставних речень, словосполучень та вставних слів з урахуванням їх синтаксичної похідності. Семантична диференціація категорії вставності. Вставлені конструкції у структурі ускладненого речення. Принципи розмежування категорій вставності і вставленості. Синтаксичні моделі вставлених речень. Вставлені словосполучення та слова, їх походження і морфологічне вираження. Розрізнення синонімічних конструкцій із вставленими та відокремленими компонентами. Звертання у структурі простого речення. Сучасне функціональне вчення про вокатив. Морфологічні та лексико-семантичні способи вираження звертань. Місце звертання у структурі речення. Інтонація та розділові знаки при звертаннях.</p>
Складне речення	<p>Закономірності формальної і смислової організації складного речення. Основні різновиди складного речення. Засоби об'єднання частин складного речення та вираження смислових відношень між ними. Перехідні випадки між сурядністю та підрядністю, між простими і складними реченнями.</p>
Складносурядні речення в системі синтаксичних одиниць. Змістові відношення між частинами складносурядних речень	<p>Поняття про складносурядне речення, його місце в системі мови. Принципи класифікації складносурядних речень. Основні різновиди складносурядних речень. Формальні типи складносурядних речень: складносурядні речення закритої структури; складносурядні речення відкритої структури. Смислові відношення між частинами складносурядного речення. Синтаксичний розбір складносурядних речень.</p>
Складнопідрядне речення як синтаксична одиниця. Логіко-граматична класифікація складнопідрядних речень. Структурно-семантична класифікація складнопідрядних речень. Складнопідрядні речення з кількома підрядними	<p>Будова і засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Розрізнення сполучників підрядності і сполучних слів. Види складнопідрядних речень за їх значенням. Логіко-граматична класифікація складнопідрядних речень. Визначення смислових зв'язків у складнопідрядних реченнях за логіко-граматичною класифікацією. Загальна характеристика структурно-семантичної класифікації складнопідрядних речень. Складнопідрядні речення розчленованої та нерозчленованої структури, їх основні ознаки.</p>

	<p>Складнопідрядні речення нерозчленованої структури, їх типи.</p> <p>Складнопідрядні речення розчленованої структури, їх різновиди. Повний синтаксичний розбір елементарних складнопідрядних речень.</p> <p>Загальна характеристика складнопідрядних речень з кількома підрядними.</p> <p>Складнопідрядні речення з однорідною / неоднорідною супідрядністю.</p> <p>Складнопідрядні речення з послідовною підрядністю.</p> <p>.Багатокомпонентні складнопідрядні речення контамінованого типу.</p>
Безсполучникові складні речення	<p>Загальні відомості про безсполучникові складні речення. Складні безсполучникові речення з однотипними частинами. Складні безсполучникові речення з різнотипними частинами. Розділові знаки у складних безсполучникових реченнях.</p>
Складні речення з різними типами зв'язку	<p>Варіанти поєднання сурядно-підрядних конструкцій в українській мові.</p> <p>Складні синтаксичні конструкції з сурядністю і безсполучниковим зв'язком, підрядністю і безсполучниковим зв'язком. Складні синтаксичні конструкції з сурядним, підрядним і безсполучниковим зв'язком.</p>
Пряма, непряма і невласне-пряма мова	<p>Структурно-семантичні особливості прямої мови. інтонація та розділові знаки в реченнях з прямою мовою. Різні типи зв'язку прямої мови з непрямою.</p> <p>Співвідношення форм прямої та непрямої мови. Заміна прямої мови непрямою. Невласне пряма мова, її структурні ознаки та застосування.</p> <p>Діалог. Цитата. Розділові знаки при них.</p>
Пунктуація. Основи сучасної української пунктуації	<p>Система розділових знаків: видільні й віддільні. Структура речення і пунктуація. Інтонаційні особливості й пунктуація. Використання засобів пунктуації для вираження емоційно-змістових відтінків речення. Основи вживання розділових знаків у простому й складному реченнях.</p>
Текст. Граматичні категорії тексту	<p>Сутність тексту, його особливості.</p> <p>Складне синтаксичне ціле. Засоби зв'язку компонентів складного синтаксичного цілого.</p>

7.4 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА (ТЕМИ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ)

Тема для самостійного опрацювання	Зміст теми
-----------------------------------	------------

<p>Зв'язок синтаксису з іншими науками. Відмінність між словом, словосполученням і реченням.</p>	<p>Прочитати рекомендовані статті, дати відповіді на поставлені запитання.</p>
<p>Різновиди підрядних словосполучень за морфологічним характером головного компонента. Відкриті та закриті сурядні словосполучення. Прості та складні словосполучення. Питання про стосунок фразеологічних сполук до словосполучень.</p>	<p>Опрацювати теоретичні питання, виконати завдання. Розробити алгоритм розрізнення простих і складних словосполучень.</p>
<p>Визначення речення в граматичних дослідженнях. Речення і судження. Стверджувальні й заперечні речення.</p>	<p>Опрацювати теоретичні питання. Виконати вправи на співвідношення речень і суджень. Законспектувати запропоновану статтю.</p>
<p>Історія та сучасний стан учення про головні члени речення. Різновиди складеного підмета. Трикомпонентний присудок (ускладнений присудок).</p>	<p>Прочитати рекомендовані статті, Опрацювати теоретичні питання, дати відповіді на поставлені питання. Дати відповіді на поставлені запитання, виконати вправи (визначення різновидів складеного підмета), ускладненого присудка.</p>
<p>Короткі відомості з історії вчення про другорядні члени речення. Омонімія другорядних членів речення. Розмежування приіменних додатків і неузгоджених означень.</p>	<p>Дати відповіді на поставлені запитання, виконати завдання.</p>
<p>Історія та сучасний стан учення про односкладні речення. Категорія предикативності в односкладних реченнях. Розрізнення односкладних речень та двоскладних неповних. Специфіка вокативних речень. Генітивні речення, кваліфікація їх у традиційній та сучасних синтаксичних теоріях.</p>	<p>Опрацювати теоретичні питання, виконати вправи. Дати відповіді на поставлені питання. Законспектувати рекомендовані статті.</p>
<p>Еволюція поглядів лінгвістів на неповні речення. Синтаксичні та стилістичні функції еліпсису. Особливості пунктуації в неповних реченнях.</p>	<p>Опрацювати теоретичні питання. Законспектувати рекомендовані статті, виконати вправи.</p>

Термін «просте ускладнене речення» в лінгвістичній літературі. Напівпредикативні відношення при відокремленні. Поняття про ускладнення в Законспектувати рекомендовану статтю, сучасних дослідженнях функціонального спрямування. Вирізнення однорідності головних членів простих односкладних речень зпоміж складносурядних і безсполучникових складних речень. Питання про речення з однорідними присудками в лінгвістичній літературі. Сполучники та інтонація при однорідних додатках. З історії вчення про відокремлені члени речення. Умови відокремлення прикладок і неузгоджених означень. Проблема граматичного статусу відокремлених додатків в наукових дослідженнях. Сучасні погляди на уточнення. З історії вчення про уточнення. Питання про речення з уточнювальними компонентами в граматичних дослідженнях. З історії вчення про вставні одиниці. Розмежування вставних речень, словосполучень та вставних слів. Пунктуація при вставних словах і словосполученнях. Поняття про вставлений текст. Вставлені речення. Розділові знаки при вставних і вставлених реченнях. Стилiстичне використання вставних, вставлених компонентів. Історія і сучасний стан вчення про звертання. Стилiстична роль звертань. Семантико-синтаксичні функції речень-звертань.

Підготувати презентацію на тему «З історії вчення про просте ускладнене речення». Опрацювати рекомендовані джерела. Законспектувати рекомендовану статтю, скласти анотації до запропонованих джерел. Розробити алгоритм розрізнення однорідності головних членів простих односкладних речень і складносурядних та безсполучникових складних речень. Дібрати з різностильових текстів ілюстративний матеріал (20 речень) до теми. Опрацювати рекомендовану літературу з теми. Підготувати презентацію на тему «Уточнювальні компоненти в сучасній лінгвістиці». Скласти тези до рекомендованої статті.

Змістова та інтонаційна єдність частин складного речення. Засоби зв'язку частин складного речення: сполучники, сполучні слова, інтонація, порядок частин, співвідносність форм дієслів-присудків тощо. Сурядність і підрядність у складному реченні. Визначальні структурно-семантичні ознаки складного речення в сучасній

Опрацювати теоретичні питання, виконати вправи. Дати відповіді на поставлені питання. Законспектувати рекомендовані статті.

українській мові. Визначальні структурно-семантичні ознаки складного речення в сучасній українській мові	
Змістові відношення між частинами складносурядного речення. Особливості пунктуації на межі частин складносурядного речення.	Опрацювати теоретичні питання, виконати вправи. Дати відповіді на поставлені питання. Законспектувати рекомендовані статті.
Логіко-граматична класифікація складнопідрядних речень. Структурно-семантична класифікація складнопідрядних речень. Характеристика речень нерозчленованої та розчленованої структури. Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Однорідна і неоднорідна супідрядність, послідовна підрядність. Багатокomпонентні складнопідрядні речення комбінованого типу.	Опрацювати теоретичні питання. Законспектувати рекомендовані статті, виконати вправи. Підготувати презентацію з теми.
Змістові відношення і засоби зв'язку між частинами безсполучникового речення. Пунктуація на межі частин безсполучникового речення. Складні речення із сполучниковим і безсполучниковим зв'язком.	Опрацювати теоретичні питання. Законспектувати рекомендовані статті, виконати вправи. Підготувати презентацію з теми.
Різноманітність типів речень у сучасній українській літературній мові як наслідок розвитку її граматичної будови. Принципи синтаксичного аналізу речень.	Опрацювати теоретичні питання. Законспектувати рекомендовані статті, виконати вправи. Підготувати презентацію з теми.
Структура речення і пунктуація. Інтонаційні особливості й пунктуація. Використання засобів пунктуації для вираження емоційно-змістових відтінків речення. Основи вживання розділових знаків у простому й складному реченнях.	Опрацювати теоретичні питання. Законспектувати рекомендовані статті, виконати вправи. Підготувати презентацію з теми.
Текст, контекст. Функції тексту. Міжреченнєві	Опрацювати теоретичні питання. Законспектувати рекомендовані статті,

внутрішньотекстові синтаксичні зв'язки. Міжреченнєві внутрішньотекстові смислові відношення. Актуалізація на рівні тексту, основні закономірності.	виконати вправи. Підготувати презентацію з теми.
---	--

8. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВИМОГИ

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу в Мелітопольському державному педагогічному університеті імені Богдана Хмельницького» (протокол № 3 від 20.09.2019 р.)

<https://drive.google.com/file/d/1HWL9vuhcizztkaC6wgF-zXhr43uGR1W0/view>

та «Положення про бально-накопичувальну систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у МДПУ імені Богдана Хмельницького» (протокол №5 від 24.10.2019 р.) <https://drive.google.com/file/d/1BDRNtAJupqmHkldtICJTkvL-LNTIjWRX/view>

Загальна система оцінювання курсу	<p>За семестр з курсу дисципліни проводяться два періодичні контролю (ПКР), результати яких є складником результатів контрольних точок першої (КТ1) і другої (КТ2). Результати контрольної точки (КТ) є сумою поточного (ПК) і періодичного контролю (ПКР): $КТ = ПК + ПКР$. Максимальна кількість балів за контрольну точку (КТ) складає 50 балів. Максимальна кількість балів за періодичний контроль (ПКР) становить 60 % від максимальної кількості балів за контрольну точку (КТ), тобто 30 балів. А 40 % балів, тобто решта балів контрольної точки, є бали за поточний контроль, а саме 20 балів. Результати поточного контролю обчислюються як середньозважена оцінок (X_{cp}) за діяльність студента на практичних (семінарських) заняттях, що входять в число певної контрольної точки. Для трансферу середньозваженої оцінки (X_{cp}) в бали, що входять до 40 % балів контрольної точки (КТ), треба скористатися формулою: $ПК = (X_{cp}) * 20 / 5$. Таким чином, якщо за поточний контроль (ПК) видів діяльності студента на всіх заняттях $X_{cp} = 4.1$ бали, які були до періодичного контролю (ПКР), то їх перерахування на 20 балів здійснюється так: $ПК = 4.1 * 20 / 5 = 4.1 * 4 = 16.4 // 16$ (балів). За періодичний контроль (ПКР) студентом отримано 30 балів. Тоді за контрольну точку (КТ) буде отримано $КТ = ПК + ПКР = 16 + 30 = 46$ (балів).</p> <p>Студент має право на підвищення результату тільки одного періодичного контролю (ПКР) протягом двох тижнів після його складання у випадку отримання незадовільної оцінки.</p> <p>Підсумковим контролем є екзамен, на його складання надається 100 балів за виконання тестів (або задач чи завдань іншого виду). Загальний рейтинг з дисципліни (ЗР) складається з суми балів (Е), отриманих на екзамені, і підсумкової оцінки (ПО) та ділиться навпіл. $ЗР = (ПО + Е) / 2$</p>
Практичні заняття	«5» – студент в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних

	<p>питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі розрахункові / тестові завдання. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«4» – студент достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових / тестових завдань. Студент здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«3» – студент в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину розрахункових / тестових завдань. Має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.</p> <p>«2» – студент не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі розрахункові / тестові завдання. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.</p>
<p>Умови допуску до підсумкового контролю</p>	<p>Студент, який навчається стабільно на «відмінні» оцінки і саме такі оцінки має за періодичні контролю, накопичує впродовж вивчення навчального курсу 90 і більше балів, має право не складати екзамен з даної дисципліни. Студент зобов'язаний відпрацювати всі пропущені семінарські заняття протягом двох тижнів. Невідпрацьовані заняття (невиконання навчального плану) є підставою для недопущення студента до підсумкового контролю.</p>

9. МЕТОДИ ТА ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Метод усного контролю. Усний контроль здійснюється шляхом індивідуального і фронтального опитування.

Метод тестового контролю. В основі такого контролю лежать тести – спеціальні завдання, виконання (чи невиконання) яких свідчить про наявність (або відсутність) у студентів певних знань, умінь.

Метод самоконтролю. Передбачає формування в студентів уміння самостійно контролювати ступінь засвоєння навчального матеріалу, знаходити допущені помилки, неточності, визначати способи ліквідації виявлених прогалин.

Засоби оцінювання: тести; студентські презентації та виступи на занятті; законспектовані наукові праці.

10. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Виконання навчальних завдань і робота в курсі має відповідати вимогам «Положення про академічну доброчесність у МДПУ ім. Б. Хмельницького» [akademichna-dobrochesnist_2020.pdf \(mdpu.org.ua\)](#) (затверджене наказом № 31/01-05 від 30.10.2020 року) та «Положення про запобігання академічного плагіату в освітній діяльності Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького» [Запобігання академічному плагіату в освітній діяльності.pdf - Google Диск](#)

Під час навчання учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватися академічної доброчесності: етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності науково-педагогічними працівниками передбачає:

- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право;

- надання достовірної інформації про результати досліджень та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;

- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливим освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право;

- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності.

За порушення академічної доброчесності учасники освітнього процесу закладу вищої освіти можуть бути притягнені до академічної відповідальності.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Балко М. В. Актуальні проблеми теорії словосполучення сучасної української мови : [монографія]. Дніпропетровськ : Вид-во «Свідлер А. П.», 2014. 349 с.
2. Баранник Д. Х. Словосполучення : [навч. посібн.]. Дніпропетровськ : РВВ ДНУ, 2007. 45 с.
3. Бевзенко С. П. Сучасна українська мова. Синтаксис : [навч. посіб.]. Київ : Вища школа, 2005. 270 с.
4. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис : [навч. посібник]. Київ : Либідь, 1993. 368 с.
5. Вінтонів М. О. Актуальне членування речення і тексту: формальні та функційні вияви : [монографія]. Донецьк : Донецький нац. ун-т, 2013. 327 с.
6. Грищенко А. П. Сучасна українська літературна мова : [підручник]. Київ : Вища школа, 2002. 439 с.
7. Гуйванюк Н. В. Нерозкладні компоненти у структурі речення : [монографія]. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2010. 224 с.
8. Дудик П. С. Просте ускладнене речення : [підручник]. Вінниця : ВДПУ, 2002. 336 с.
9. Дудик П. С., Прокопчук Л. В. Синтаксис української мови. Київ : ВЦ «Академія», 2010. 384 с.
10. Загнітко А. П. Основи українського теоретичного синтаксису. Ч. I. Горлівка : ГДППМ, 2004. 227 с.

11. Загнітко А. П. Теоретична граматика української мови. Синтаксис : [монографія]. Донецьк : ДонДУ, 2001. 662 с.
12. Мойсієнко А.К. Структурно-семантична організація простого ускладненого речення. Київ : ВЦ «Київ. ун-т», 2006. 167 с.
13. Мойсієнко А.К. Сучасна українська літературна мова. Синтаксис простого ускладненого речення. Київ : ПП Я. Січовик, 2006. 240 с.
14. Ожоган В.М. Синтаксис української мови : [навч. посіб.]. Київ : Освіта України, 2010. 332 с.
15. Плющ М. Я. Сучасна українська літературна мова. Київ : Вища школа, 2003. 287 с.
16. Плющ М.Я. Проблема відокремлення і відокремлених компонентів речення (семантико-синтаксичний і прагматичний аспекти) : [навч. посіб.]. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. 92 с.
17. Шкурятяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: модульний курс: навч. посіб. К.: Вища шк., 2007. 823с.
18. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : [підручник]. Київ : ВЦ «Академія», 2010. 408 с.

ДОПОМІЖНА ЛІТЕРАТУРА

1. Арполенко Г. П. Структурно-семантична будова речення в сучасній українській мові. Київ : Наукова думка, 1982. 132 с.
2. Вихованець І. Р. Категорія напівпредикативності. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка* / [наук. ред. В. М. Ожоган]. Кіровоград : РВЦКДПУ ім. Володимира Винниченка, 2000. Вип. 23. С. 126–130.
3. Вихованець І. Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. Київ : Наукова думка, 1992. 224 с.
4. Городенська К. Граматичні норми української літературної мови і сучасна практика професійної спільноти. *Дивослово*. 2017. № 04 (721). С. 40–45.
5. Горпинич В. Генітивні речення в українській мові. *Українська мова*. – 2009. № 3. С. 3–9.
6. Гуйванюк Н. В. Співвідношення об'єктивної та суб'єктивної модальності в реченні [навч. посіб.]. Чернівці : Рута, 1997. 63 с.
7. Гуйванюк Н. В. Формально-семантичні співвідношення в системі синтаксичних одиниць : [монографія]. Чернівці : Рута, 1999. 336 с.
8. Гуйванюк Н. До питання комунікативної парадигми речення. *Мовознавство*. 2005. №2–3. С.148–154.
9. Дубова О. А. Другорядні члени речення з синкретичними означальнообставинними ознаками. *Мовознавство*. 1989. № 6. С. 64–69.
10. Дуброва О. М. Типологія ускладнення простого речення : синтаксичний і семантичний аспекти. *Держава і регіони. Серія : Гуманітарні науки*. 2018. № 1(52). С. 69–74.
11. Дуброва О. Просте ускладнене речення як монопредикативна структура. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філологія»*. 2018. Вип. 79. С. 194–200.
12. Єрмоленко С. Нові підходи у вивченні простого речення. *Українська мова і література в школі*. 2005. №2. С.54–59.
13. Єрмоленко С.Я. Синтаксис і стилістична семантика : [монографія]. Київ : Наукова думка, 1982. 210 с.
14. Загнітко А. П. Типологія синтаксичних зв'язків у внутрішній структурі українського простого речення. *Українське мовознавство*. 2004. Вип. 31. С. 48–55. 33. Загнітко А.П. Український практичний синтаксис : [навч. посіб. для самост. роб.]. Донецьк : ТОВ ВКФ «БАО», 2004. 144 с.

15. Зайко Л. Безособові речення в контексті мовного розвитку. *Мовознавство*. 2004. №4. С.81–88.
16. Заборна М. С. Просте речення. Складні випадки аналізу : [навч. пос. для студентів вищих пед. навч. закладів]. Тернопіль, 2002. 126 с.
17. Іваницька Н. Вплив сполучуваності повнозначних слів на утворення компонентів синтаксичної структури речення. *Мовознавство*. 2001. №3. С.97–103. 37.
18. Іваницька Н. Л. Член речення як синтаксична категорія речення. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського : зб. наук. праць*. Вінниця : ВДПУ, 2000. Вип. 2. С. 70–73.
19. Іваницька Н.Л. Синтаксис простого речення. Складні випадки аналізу. Київ : Вища школа, 1989. 63 с.
20. Історія української мови : Синтаксис : [монографія] : / Г.П. Арполенко [та ін.]; відп. ред. А.П. Грищенко. Київ : Наук. думка, 1983. 504 с.
21. Каленич В. Одновалентні дієслівні предикати у двоскладних реченнях української мови. *Українська мова*. 2005. №3. С.46–53.
22. Кульбабська О. В. Граматичний обсяг терміна «просте ускладнене речення». *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету*. 2014. Випуск IV. С.156–163.
23. Кульбабська, О. В. Вторинна предикація у простому реченні : [монографія]. Чернівці : Чернів. нац. ун-т, 2011. 672 с.
24. Межов, О. Г. Типологія мінімальних семантико-синтаксичних одиниць : [монографія]. Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2012. 464 с.

Словники

- Ганич Д.І., Олійник С.І. Словник лінгвістичних термінів. К.: Вища школа, 1985. 360 с.
- Загнітко Анатолій. Словник сучасної лінгвістики : поняття і терміни. Донецьк : ДонНУ, 2012. 402 с.
<https://r.donnu.edu.ua/bitstream/>
- Загнітко А. Сучасний лінгвістичний словник. Вінниця : ТВОРИ, 2020.
<http://r.donnu.edu.ua/bitstream/>
- Орфографічний словник української мови. К.: Довіра, 1999. – 989с.
- Полюга Л.М. Словник українських морфем: Близько 40 000 слів / ред. Л.І. Крючкович. Львів: Світ, 2001. 448с.
- Словник української мови в 11-ти томах (онлайн-версія), 1970-1980.
[Академічний тлумачний словник української мови \(sum.in.ua\)](http://sum.in.ua)
- Українська мова. Енциклопедія. К.: Укр. енцикл., 2000. 752с.
- Яценко І. Т. Морфемний аналіз. Словник-довідник. К.: Вища школа. Т.1 1980. 356с.; Т.2 1981. 352с.

Інформаційні ресурси в інтернеті

1. Нова Мова (<http://novamova.com.ua>)
2. Лінгуп (<http://linguist.univ.kiev.ua>)
3. Електронна бібліотека Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua/eb>)
4. Лінгвістичний портал (<http://proling.com>)
5. Тезаурус української мови (<http://www.geocities.com/hommahchorny/hl.html>)
6. Українська мова (<http://www.ussr.to/ALL/tishkovets/movva>)
7. Тлумачний словник української мови (<http://vwww.unicorne.org/dictionnaireUkrainien/>).